

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 18.4.2018г.
COM(2018) 196 final

ANNEX 11

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за Решение на Съвета

**за сключване на Споразумението за свободна търговия между Европейския съюз и
Република Сингапур**

ДОГОВОРЕНОСТИ 1 – 5 И СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ
ОТНОСНО МИТНИЧЕСКИТЕ СЪЮЗИ

ДОГОВОРЕНОСТ 1

ВЪВ ВРЪЗКА С ЧЛЕН 16.6 (ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ)

Страните постигат договореност, че изразът „разпоредбите на настоящото споразумение“, посочен в параграф 1 на член 16.6 (Данъчно облагане), означава разпоредбите, с които:

- а) се предоставя недискриминационно третиране на стоките по начина и в степента, предвидени във втора глава (Национално третиране и достъп на стоки до пазара);
- б) се предотвратява поддържането и налагането на мита или данъци по отношение на стоките по начина и в степента, предвидени във втора глава (Национално третиране и достъп на стоки до пазара); и
- в) се предоставя недискриминационно третиране на доставчиците на услуги и инвеститорите по начина и в степента, предвидени в раздел А (Общи разпоредби), раздел Б (Трансгранично предоставяне на услуги), раздел В (Установяване), подраздел 6 (Финансови услуги) на раздел Д (Регулаторна рамка) от осма глава (Услуги, установяване и електронна търговия).

ДОГОВОРЕНОСТ 2

ВЪВ ВРЪЗКА С ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕТО НА АРБИТРИТЕ

по отношение на правило 10 от приложение 14-А двете страни потвърждават своята договореност за следното:

1. Сумите за възнаграждения и разходи, платими на арбитрите, се основават на стандартите по сравними международни механизми за уреждане на спорове в рамките на двустранни или многостранни споразумения.
2. Точният размер на възнагражденията и разходите се одобрява от страните преди срещата на страните с арбитражния комитет в съответствие с правило 10 от приложение 14-А.
3. Двете страни прилагат настоящата договореност в дух на добра воля с цел да се улесни работата на арбитражния комитет.

ДОГОВОРЕНОСТ 3

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ, СВЪРЗАНИ С МИТНИЦИТЕ

ЧЛЕН 1

Определения

За целите на настоящата договореност:

- а) „митническо законодателство“ означава всички законови или подзаконови разпоредби, приложими на териториите на страните, които уреждат вноса, износа и транзита на стоки и тяхното поставяне под всякакъв друг митнически режим или процедура;
- б) „орган заявител“ означава компетентен митнически орган, който е определен за тази цел от една от страните и който отправя искане за помощ въз основа на настоящата договореност;
- в) „запитан орган“ означава компетентен митнически орган, който е определен за тази цел от една от страните и който получава искане за помощ въз основа на настоящата договореност;
- г) „лични данни“ означава всяка информация, отнасяща се до физическо лице с определена или подлежаща на определяне самоличност;
- д) „операция в нарушение на митническото законодателство“ означава всяко нарушение или опит за нарушение на митническото законодателство; и

- е) „митнически орган“ означава, в зависимост от случая, митническите органи на Сингапур, митническите органи на държавите членки и/или компетентните служби на Европейската комисия.

ЧЛЕН 2

Обхват

1. Страните си оказват взаимопомощ посредством своите митнически органи по митническите въпроси, свързани с търговията, по начина и при условията, определени в настоящата договореност, за да се гарантира правилното прилагане на митническото законодателство, по-специално чрез предотвратяване, разследване и борба с операциите в нарушение на митническото законодателство по отношение на:
 - а) стоки, декларирани при внос в запитващата страна като изнесени или реекспортирани от другата страна стоки, а не като стоки с произход от тази страна;
 - б) стоки, декларирани при внос в запитващата страна като стоки с произход от другата страна за цели, различни от прилагането на тарифните преференции по настоящото споразумение.
2. Предвидената в настоящата договореност помощ по митническите въпроси, свързани с търговията, е в допълнение към помощта, предвидена в член 29 (Административни разследвания) от протокол 1 (относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество).

3. Независимо от разпоредбите на параграф 2, в течение на първите три години след влизането в сила на настоящото споразумение помощ по митническите въпроси, свързани с търговията, по отношение на стоки, преминаващи транзит или претоварвани на територията на едната страна и предназначени за територията на другата страна, се предоставя само по начина и в степента, предвидени в член 27 (Сътрудничество между компетентните органи), член 28 (Проверка на декларациите за произход) и в член 29 (Административни разследвания) от протокол 1 (относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество). Страните ще преразгледат условията на помощта във връзка със стоки, преминаващи транзит или претоварени на територията на едната страна и предназначени за територията на другата страна в срок от две години от влизането в сила на настоящото споразумение.
4. Помощта по митническите въпроси, свързани с търговията, не засяга правилата, които уреждат взаимопомощта по наказателноправните въпроси, и не включва информация, получена в изпълнение на правомощията, упражнявани по искане на съдебен орган, освен ако съобщаването на тази информация е разрешено от този орган.
5. Помощта при събиране на мита, данъци или глоби не попада в обхвата на настоящата договореност.
6. Всяка помощ, която се предоставя съгласно настоящата договореност, се отнася единствено за търговски трансакции, свързани с операция в нарушение на митническото законодателство, която е била извършена не повече от три години преди датата на отправяне на искането за помощ.
7. От страните не се изисква да променят своите митнически режими или процедури, за да изпълнят задълженията си по настоящата договореност.

ЧЛЕН 3

Помощ при отправено искане

1. По искане на органа заявител, базиращо се на основателно съмнение за наличие на операция в нарушение на митническото законодателство по отношение на която и да било категория стоки, посочени в параграф 1 на член 2 (Обхват), запитаният орган предоставя на органа заявител един или повече от следните видове информация, която би позволила на органа заявител да осигури правилното прилагане на митническото законодателство:
 - а) името и адреса на износителя или негов представител;
 - б) информация за превоза на стоката, свързана с номера на контейнера, размерите, името на кораба и превозвача, държавата на произход, мястото на износ и описанието на товара;
 - в) номер на класиране, количество и декларирана стойност; и
 - г) всяка друга информация, за която страните се споразумеят, че е необходима за определяне на това дали е имало операция в нарушение на митническото законодателство.
2. По искане на органа заявител запитаният орган предоставя следната информация:
 - а) дали стоките, изнесени от територията на една от страните, са били внесени по законосъобразен начин на територията на другата страна, като уточнява при необходимост приложената към стоките митническа процедура; или

- б) дали стоките, внесени на територията на една от страните, са били изнесени по законосъобразен начин от територията на другата страна, като уточнява при необходимост митническия режим, под който са били поставени стоките.

3. Запитаният орган не е длъжен да предостави информация, с която все още не разполага.

4. За целите на параграф 1, основателно съмнение за наличие на операция в нарушение на митническото законодателство означава съмнение, базиращо се на един или повече от следните видове свързана фактическа информация, получена от публични или частни източници:

- а) данни от миналото, че конкретен вносител, износител, производител или друго дружество, участващи в движението на стоки от територията на една от страните към територията на другата страна, не са спазвали митническото законодателство на някоя от страните;
- б) данни от миналото, че някои или всички предприятия, участващи в движението от територията на една от страните към територията на другата страна на стоки в рамките на конкретен продуктов сектор, когато стоките се придвижват от територията на една от страните към територията на другата страна, не са спазвали митническото законодателство на някоя от страните; или
- в) друга информация, за която митническите органи на страните са се споразумели, че е достатъчна в контекста на дадено искане.

ЧЛЕН 4

Помощ без отправено искане

Страните могат да си оказват взаимопомощ, посредством своите съответни митнически органи, по своя собствена инициатива и в съответствие със своите законови или подзаконови разпоредби, ако считат това за необходимо за правилното прилагане на митническото законодателство, и по-специално чрез предоставяне на получена информация, която се отнася до:

- а) дейности, които са или изглежда, че са операции в нарушение на митническото законодателство, и които могат да бъдат от интерес за митническите органи на другата страна;
- б) нови средства или методи, използвани за извършване на операции в нарушение на митническото законодателство;
- в) стоки, за които е известно, че са предмет на операции в нарушение на митническото законодателство;
- г) физически или юридически лица, по отношение на които са налице основателни причини да се счита, че са участвали в операции в нарушение на митническото законодателство; или
- д) транспортни средства, по отношение на които са налице основателни причини да се счита, че са били използвани или че се използват, или че могат да бъдат използвани за извършване на операции в нарушение на митническото законодателство.

ЧЛЕН 5

Форма и съдържание на исканията за помощ

1. Всички искания в съответствие с настоящата договореност се отправят в писмен вид. Те се придружават от документите, необходими на запитания орган, за да отговори на искането. В спешни ситуации могат да се приемат и устни искания, но те трябва да бъдат потвърдени писмено непосредствено след това.
2. Исканията в съответствие с параграф 1 включват следната информация:
 - а) наименованието на органа заявител;
 - б) исканата мярка;
 - в) предмета и основанието за отправяне на искането;
 - г) законовите или подзаконовите разпоредби и другите свързани правни елементи;
 - д) възможно най-точни и пълни сведения за физическите или юридическите лица, които са обект на разследванията;
 - е) обобщение на съответните факти и на вече проведените разследвания; и
 - ж) причините за основателно съмнение за наличие на операция в нарушение на митническото законодателство.

3. Исканията се отправят на официален език на запитания орган, или на език, приемлив за този орган. Това изискване не се прилага за документите, които придружават искането по параграф 1.
4. Ако дадено искане не отговаря на гореизложените формални условия, може да бъде поискано то да бъде поправено или допълнено. Междувременно могат да бъдат предприети обезпечителни мерки.

ЧЛЕН 6

Изпълнение на исканията за помощ

1. За да отговори на искането за помощ, запитаният орган пристъпва, в рамките на своите компетенции, към предоставяне на информацията, с която вече разполага. Запитаният орган може по свое усмотрение да осигури допълнителна помощ, като извърши подходящи разследвания или организира тяхното извършване.
2. Исканията за помощ се изпълняват в съответствие със законовите или подзаконовите разпоредби на запитаната страна.
3. Със съгласието на другата страна и при определени от нея условия надлежно оправомощени служители на някоя от страните могат да събират на място в запитания орган или във всеки друг съответен орган съгласно параграф 1 информация във връзка с дейности, които са или може да бъдат операции в нарушение на митническото законодателство, и от която запитващият орган се нуждае за целите на настоящата договореност.

4. Със съгласието на другата страна и при определени от нея условия надлежно оправомощени служители на една от страните могат да участват в разследванията, провеждани на територията на другата страна.

ЧЛЕН 7

Форма на предоставяната информация

1. Запитаният орган предоставя на органа заявител резултатите от разследванията в писмен вид и може да предостави други свързани подкрепящи документи или други материали.
2. Тази информация може да бъде в електронна форма.

ЧЛЕН 8

Изключения от задълженията за оказване на помощ

1. Оказването на помощ може да бъде отказано или да бъде обвързано с изпълнението на определени условия или изисквания, в случаите когато страната, от която е била поискана помощ по настоящата договореност, е на мнение, че помощта би могла:
 - а) да засегне суверенитета ѝ;
 - б) да засегне обществен ред, сигурността или други съществени интереси, по-специално в случаите, посочени в параграф 2 на член 9 (Обмен на информация и поверителност); или

- в) да наруши промишлена, търговска или професионална тайна.
2. Оказването на помощ може да бъде отложено от запитания орган на основание, че тя би попречила на провеждано разследване, наказателно преследване или съдебно производство. В такъв случай запитаният орган се консултира с органа заявител, за да определи дали помощта може да бъде предоставена в съответствие с реда или условията, които запитаният орган може да изисква.
 3. Ако органът заявител изисква помощ, която самият той не би могъл да предостави, ако това се поиска от него, в своето искане той обръща внимание на този факт. В такива случаи се оставя на преценката на запитания орган да вземе решение как да отговори на такова искане.
 4. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, решението на запитания орган и мотивите за него се съобщават незабавно на органа заявител.

ЧЛЕН 9

Обмен на информация и поверителност

1. Всяка информация, съобщена под каквато и да било форма в съответствие с настоящата договореност, е поверителна или с ограничен достъп, в зависимост от правилата, приложими във всяка от страните. Тя влиза в обхвата на задължението за опазване на служебна тайна и се ползва от защитата, на която подлежи подобна информация съгласно съответното законодателство на страната, която я е получила. Страната, получаваща информацията, е длъжна да пази нейния поверителен характер.
2. Лични данни могат да бъдат обменяни само когато страната, която може да ги получи, се задължи да им осигури защита, считана за подходяща от страната, която може да ги предостави.

3. Всяка страна следва да прилага процедури, за да гарантира, че поверителната информация, включително информацията, чието оповестяване би могло да се отрази неблагоприятно върху конкурентната позиция на лицето, предоставящо информацията, подавана във връзка с управлението на митническото законодателство на страната, се третира като поверителна информация и е защитена от нерегламентирано оповестяване.
4. Страната, която получава информацията, може да я използва единствено за целите, посочени в искането. Когато една от страните желае да използва тази информация за други цели, тя трябва да получи предварителното писмено съгласие на органа, който я е предоставил.
5. Страната, която получава информацията, може да използва информацията в своите административни или съдебни производства, в зависимост от случая, при условие че информацията, определена като чувствителна от страната, предоставила информацията, не се използва без писменото съгласие на страната, която предоставя информацията.
6. При спазване на разпоредбите на параграф 5, никаква информация, предоставена от едната страна на другата страна, не може да се оповестява на средствата за масово осведомяване, нито на друго лице или орган, различни от митническите органи на запитващата страна, не може да бъде публикувана или по друг начин предоставяна на обществеността, без писменото съгласие на страната, която предоставя информацията.
7. Когато използването на информация, получена от една от страните, зависи от съгласието на страната, която предоставя информацията, съгласно параграфи 4, 5 и 6, подобно използване ще бъде предмет на ограниченията, предвидени от тази страна.

ЧЛЕН 10

Разходи във връзка с помощта

1. Страната, получаваща искането, поема всички обичайни разходи, направени при изпълнение на искането. Страната, която отправя искането, поема разходите за експерти и свидетели и за устни и писмени преводачи, когато е приложимо.
2. Ако по време на изпълнението на искането стане ясно, че за изпълнение на искането се налагат извънредни или големи по размер разходи, страните се консултират, за да определят сроковете и условията, при които да бъде осъществено или продължено изпълнението на искането.

ЧЛЕН 11

Прилагане

1. Прилагането на настоящата договореност се възлага, в случая на Сингапур, на митническите органи на Сингапур, а в случая на Съюза — на компетентните служби на Европейската комисия и, когато е целесъобразно, на митническите органи на държавите членки. Те вземат решение относно всички практически мерки и разпоредбите, необходими за тяхното прилагане, като вземат предвид действащите правила, и по-специално тези в областта на защитата на данните.
2. Страните провеждат консултации помежду си и впоследствие се информират взаимно относно подробните правила за прилагане, които са приети в съответствие с разпоредбите на настоящата договореност.

3. Страните се споразумяват, че предвид ограничените ресурси на техните митнически органи исканията следва да бъдат сведени до минимум.

ЧЛЕН 12

Други споразумения

Като се вземат предвид съответните отговорности на Съюза и на държавите членки, настоящата договореност:

- а) не засяга задълженията на страните, произтичащи от други международни споразумения или конвенции;
- б) се счита за допълнителна към всяко споразумение за административна взаимопомощ по митническите въпроси, което е или може да бъде сключено между отделните държави членки и Сингапур, като същевременно има предимство пред всякакви разпоредби на тези споразумения, които са несъвместими с тази договореност; и
- в) не засяга разпоредбите на Съюза, уреждащи предаването на информация между компетентните органи на Европейската комисия и митническите органи на държавите членки, получена по силата на настоящата договореност, която би могла да представлява интерес за Съюза.

ЧЛЕН 13

Консултации

1. За разрешаването на въпросите, свързани с приложимостта на настоящата договореност, страните се консултират помежду си в рамките на Комитета по митническите въпроси, създаден по силата на член 16.2 (Специализирани комитети).
2. Четиринадесета глава (Уреждане на спорове) и петнадесета глава (Механизъм за медиация) не се прилагат по отношение на въпроси, произтичащи от настоящата договореност.

ДОГОВОРЕНОСТ 4

ВЗАИМНО ПРИЗНАВАНЕ НА ПРОГРАМИ ЗА ОДОБРЕНИ ИКОНОМИЧЕСКИ ОПЕРАТОРИ (ОИО)

По отношение на параграф 2, буква г) на член 6.3 (Митническо сътрудничество) и параграф 2 на член 6.17 (Комитет по митническите въпроси) страните постигат следната договореност:

Страните се споразумяват, че е в тяхна взаимна полза да си сътрудничат с цел подобряване на сигурността на веригата на доставки и улесняване на законната търговия.

Страните полагат усилия за взаимно признаване на съответните си програми за одобрени икономически оператори (наричано по-нататък „ОИО“). Те се споразумяват, посредством решение на Комитета по митническите въпроси, създаден съгласно член 16.2

(Специализирани комитети), относно взаимното признаване на съответните си програми за ОИО.

Страните се споразумяват да започнат работа с цел взаимно признаване на съответните си програми за ОИО.

Страните ще положат всички разумни усилия и ще си поставят за цел да постигнат споразумение относно взаимното признаване на съответните си програми за ОИО в идеалния случай след една година, но не по-късно от две години от влизането в сила на настоящото споразумение.

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ

Относно митническите съюзи

1. Съюзът припомня, че държавите, които са сключили митнически съюз със Съюза, имат задължението да се присъединят към Общата митническа тарифа, а постепенно и към преференциалния митнически режим на Съюза, като вземат необходимите мерки и договорят споразумения на взаимноизгодна основа със съответните трети страни. Поради това Съюзът прикани Сингапур да започне преговори с държавите, които са установили митнически съюз със Съюза и чиито продукти не се ползват от тарифните отстъпки по силата на настоящото споразумение, за сключване на двустранни споразумения за създаване на зона за свободна търговия в съответствие с член XXIV от ГАТТ от 1994 г.
2. Сингапур информира Съюза, че Сингапур ще започне преговори със съответните държави към датата на подписване на настоящото споразумение за сключване на двустранни споразумения за създаване на зона за свободна търговия в съответствие с член XXIV от ГАТТ от 1994 г.